

Evangéliumi hírnök SUSPENS menenger

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

Drága emlék

Drága otthon, kedves otthon
gyakorta rád gondolok,
Akár napfény s harmat hull rám,
Vagy vihar ver s záporog;
Apai ház, virágos kert,
Eresz alatt fecskepár . . .
Csak voltatok, eltűntetek . . .
Kár értetek, oh, beh kár!

Gyermekévek, szép ifjukur,
Nem feledlek benneteket,
Ha eszembe juttok néha,
Örömben reszketek:
Szőke fürtök hullámfodra
Csókdosta nyílt homlokom,
De jött a tél s öreg lettem:
Testem már csak vonszolom.

Apám, anyám, jó szüleim,
El-elnézem képetek,
Oh ki tudná elbeszélni,
Engem hogy szerettetek?..
Szemeitek lecsukódtak,
Poraitok sir fedí . . .
Nincs otthonom a földön már,
Ami van, az mennyei.

Menny felé vonz hitem s szívem,
Oda vágyom, csak oda;
Ott vár rám az üdvözültek
Ragyogó szép otthona;
Nem kell nekem mulandó kincs:
Se ház, se kert se eresz,
Csak, ahol az örökélet
Fénye hull rám s befedez.

—Patyi Gyula.

A zene nem más, mint a mennyország egy darabja. Szinte egy kis izelítő abból a csodás világból, ahol az angyalok aranyhárfaikkal és örömenekléssel dicsérik szüntelen az örökkön-örökké élő Istent.

A DETROITI 47-IK KONVENCIO

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség 47-ik konvencióját 1954 június 23-27-ig tartotta meg, mely egyike volt a legjobb és legszebb konvencióknak. A gyülekezeteink szép számban delegáltatták magukat és

REV. BÓGÁR JÓZSEF
az Amerikai Magyar Baptista Szövetség
Elnöke

vendégeink is szép számban vettek részt a konvención.

Gyűléseink nyilvánosak voltak. Balla György szövetségi elnök tapintatosan és hozzáértően vezette a konvenciót kezdettől fogva végig, nemcsak napközben, hanem az esti evangelizáló összejöveteleken is, melyek minden este áldásosak voltak. Minden este az ígét angolul és magyarul hirdették az Ur szolgálai s valóban át lehetett érezni az összejö-

veteleken az Urnak ezen ígérését: "Ahol az én nevemben összegyűltek ketten, vagy hárman, ott vagyok Én." Ott volt az Ur és szólt a lelkekhez. Vajjon megértettük-e? Ha igen, mit fogunk tenni az Ur szavaival?

A konvenció Thémája ez évben: "AZ ISTEN SZERETETÉNEK HATALMA" volt, melykörül csoportosultak az előadások és az esti prédikációk. A figyelmes lelkekben visszhangzott e gondolat egész időn keresztül. Még a Női, Ifjúsági és Vasárnapi szakosztályainak gyűléseit is áthatotta ez a nagy gondolat. A delegátusok és vendégek akaratauk ellenére is azzal foglalkoztak, hogy milyen nagy is az istennek szeretete az emberekhez s milyen nagy hatalma van annak azokban az emberekben, akik a szeretet Istenével összeköttetésben élnek. E nagyon érdekes és sokatmondó tárgynak alapigéje a János ev. 13:34 versében található, hogy az Ur ezt tanítja: "Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek."

Az évi jelentéseket a szépszámban összegyűlt testvériség figyelemmel és érdeklődéssel hallgatta végig. A pénztári jelentésekből kitűnt, hogy gyülekezeteink adakozásaiból és a JÓSAPOS ISTEN KEGYELMÉBŐL számláinkat nem csak hogy kifizettük, hanem egy kevés pénz még maradt a pénztárainkban. Ez persze nem azt jelenti, hogy az adakozásunkkal szünetelhetünk, hanem inkább azt, hogy még inkább kell törekednünk arra, hogy Isten segítségével a megkezdett konvenciói évet

ugy szellemileg mint anyagilag még eredményesebbé kell tenni.

Ugy a diakonusi gyűlés, valamint a nagygyűlés komolyan és nagy érdeklődéssel tárgyalta a misszió vagyoni bizottságaink által az argentinai misszióink és Rev. Molnár Antal külmiszióárusunk azon kérelmét, hogy Szövetségünk segítse őket egy megfelelő templom épülethez, melyre az ottani magyarságnak égető szüksége van. Rev. Molnár évi irott jelentéséből is kitűnt — mit Rev. Molnár Balázs m.b.e. olvasott fel — hogy külföldi misszióink csak úgy haladhat előre eredményesen, ha az ott megorganizált csoport Isten és a Szövetség segítségével egy alkalmas épülethez jut. A konvenció ebben az ügyben úgy határozott, hogy segítség megy Argentínába, de annak mennyiségét és módját a misszió és a vagyoni bizottság kezébe tette le. Azonban a konvención elindult a gyűjtés s a Vér Ferenc Testvérünk ötezer dolláros adományával együtt idáig valami nyolcezer dollár áll rendelkezésünkre erre a szent célra. Hisszük, hogy az Ur megvilágosítja a lelki szemeket, hogy népe ma is lássa, hogy a lelki mezőn a gabona érett s az aratás ideje elérkezett Dél-Amerikában és a világ minden táján. **AZ ISTEN SZERETETÉNEK HATALMA** megálltatja ezt a mezőt azokkal, akik lelkiszemeikkel látni akarnak.

A Szövetségünk életében az a változás történt, hogy a közmunkát megszüntette. Ezen határozatát megkönnyítette az, hogy valami két hónappal ezelőtt Rev. Kinda, ki e munkát több mint 3 évig végezte, a misszió bizottságunknak lemondását beadta, amit úgy a misszió b. valamint a konvenció elfogadott.

A Női konvenció Kurtz Lajosné nővér vezetése mellett áldásos volt. Péntek este a női est kitűnően sikerült. Akik részt vehettek, sok lelki áldással tértek szállásukra. A detroit-i női csoport előadása sokáig emlékezetes lesz.

Az ifjúsági konvenciónak ifj. Balla György az elnöke, aki nagyszerű vezetőnek bizonyult. Nemcsak gyűlést, hanem az ifjúsági programot szombat este, nagyon ügyesen leve-

zette. A műsoros program kitűnően sikerült. Mindenki áldással távozhatott az Isten házából.

A detroit-i Nőgyűlés tagjai Tóth Istvánné elnöknő vezetése mellett s az ifjúsági csoport Mucsán Elemérrel az élén kitűnő szolgálatot teljesített az étkezés körül. A detroit-i magyar negyed gazdag jobbnál-jobb magyaros éttermekben, de a delegátusok és vendégek a nagy hőségben kényelmesebbnek találta az étkezés rendezését a hűvös alsó templomi helyiségben, ahol figyelmes kiszolgálásban részesültek. Magától értetődik, hogy mindenütt mindenben Rev. Bogár és felesége vitték a főszerepet, akik a konvenció után nagyon elvoltak fáradva.

Az új tisztviselők megválasztása simán és gyorsan történtek, melynek eredménye az lett, hogy a konvenció Rev. Bogár József fiatal lelkipásztort választotta meg elnökéül, Rev. Balla Györgyöt alelnöknek és Rev. Molnár Balázs bridgeporti lelkészt titkárnak és Szász János diakonust szöv. pénztárosnak. Ezeket a megválasztott tisztviselőket a többi bizottsági elnökök és tagokkal együtt Vér Ferenc tiszteletbeli elnök mutatta be a konvenciónak és éretük való imádkozásra Rev. Bretz Emilt szólította fel.

A konvenció kocsijának vezetését ez évben az említett egyének segítségével Rev. Bogár Testvérré bízta az Ur. Azt reméljük, hogy fiatalos erővel vezeti ezt a kocsit a helyes és az evangélium által szabályozott utakon. Ebben a nehéz változó időben nem könnyű feladat ez. A

nehézségeket mindig legyőzzük a nálunknál erősebb, hatalmasabb és gondviselő Istennel, aki a bűnösöket szereti az Ő szeretetének hatalmával.

(Emeritus- Petre M. Adalbert.

Elismerő nyilatkozatok

Az utóbbi időkben többfelől gratulációkat és köszöneteket kaptam az Evangéliumi Hírnökben megjelent cikkeimért. Az érdem nem az enyém, hanem az Istené. Összes gyarlóságom dacára próbálok az Ő dicsőségére írni — gondolataimat kifejezni. Az elismerésből jórész kijár Kedves Reverend Petre Testvérnek is, aki oly megértéssel és szeretettel kezeli az Evangéliumi Hírnök szent ügyeit. Ahhoz, hogy cikkeim napvilágot látnak lapunkban, annak is köszönhető, hogy olyan egyén áll irodalmunk eme posztján, aki helyesen kezeli azt, amire megbízást kapott, illetve Urunk jóvoltából szent feladatát hűségesen végzi.

Örömmre szolgált az ismert és nem ismert Testvérek jókívánságának kifejezése. Bátorításul és buzdításul is volt, de egyuttal alázatra is intettek, hogy méltónak találtsam arra az alkalomra, mikor a talentumok sáfárkodásáért az Ur előtt be kell számolni.

Köszönöm a mi Szövetségünk területén élő s azon túl is mindazon kedves olvasó Testvéreimnek, kik a további cselekvésre ily szép indítást tolmácsolnak. Nem tudom őket másként magamhoz ölelni, mint ezen köszönő sorok által. Kérem az Istent, áldja meg őket mind két kezével. A jövőben is nagy segítségemre lehetnek, ha imájukba foglalnak és több látásért, bölcsességért és erőért imádkoznak Istenhez.

Célom a sok között az is, hogy szerény tehetséggel hozzájáruljak színvonalának emeléséhez és fejlesztéséhez. Azt szeretném látni, hogy irodalmunk virágzó és még tartalmasabb legyen, hogy sok lelki örömet szerezhessünk a mi kedves, megértő lelki táborunknak, olvasó közönségünknek.

—Némethy László.

Ezek az elismerő nyilatkozatok és köszönő szavak engem is megerősítenek. Biztos vagyok afelől, ha kapnánk több elismerő levelet olvasóinktól a panaszos és keresztyéntelenül megírt fölháborító levelek helyett, akkor a szerkesztőnek és munkatársainak, mint amilyen Némethy Testvér, sokkal nagyobb lelkierője volna az íráshoz. Nagyobb kedvvel és lelki erővel írná a lapot közösségünk javára, lelkigyógyulására.

En szívből mondom hálát Istennek Némethy Testvéért s mindazoknak, akik szívükön hordozzák lelki irodalmunkat.

—Szerk.

Aggmenházunk Emlékkönyve

A MAGYAR BAPTISTA AGGMENHÁZ 30 éves jubileuma alkalmából készült 80 oldalos diszkötésű sok képpel ellátott EMLÉKKÖNYV kapható annak összeállítója és írójánál, Rev. Petre M. Adalbert lelkészénél, 955 Merrill Ave., Lincoln Park 25., Mich.

Ára csak \$1.00

AGGMENHÁZUNK 40 ÉVES JUBILEUMA

Hálát adunk Istennek, hogy e történelmi kedves ünnep minden tekintetben áldásosnak bizonyult.

Detroitból már 27-én, vasárnap d. u. többen elindultak, hogy résztvegyenek Watervlieten a jubileumi ünnepségen. A legtöbben azonban csak hétfőn, június 28-án d. e. indultak Detroitból erre a kedves ünnepélyre. Hála a jó Istennek, sem ezen a 168 mérföldes uton, sem pedig onnan tovább az ország különböző irányába utazva senki nem került szerencsétlenségbe. A jó Isten oltalma volt népével.

Az ünnepély pontosan d. u. 2,30 órakor kezdődött Rev. Balla szövetségi elnök vezetése mellett. Rev. Stumpf Lajos testvér, az igazgatóság elnökének imája vezette be. Rev. Kinda vezetésével a szép számban összegyűlt ünneplő gyülekezet a nagy központi épület előtt, hatalmas diszfák árnyékában énekelte a gyönyörű lelki énekeket. Rev. Vér olvasta az ígét.

A kies Paw-Paw tó partján fekvő gyönyörű városka polgármestere, Mr. O. H. Thomas üdvözölte a jubiláló népcsoportot s utána Rev. T. T. Attila igazgató mondott nagyon szép üdvözlő beszédet, ki megemlítette azt is, hogy ez alkalommal ünnepségünk kettős, amennyiben éppen 10 esztendeje annak, hogy Szövetségünk megbízásából átvette az Aggmenház vezetését. Az elmúlt tizenöt óta sokszor gondoltam arra, hogy milyen szerencsés volt Aggmenházunk akkor, amidőn Isten segítségével ilyen vezetőket találtunk intézetünk részére, mint amilyen Attila Testvér kedves feleségével. Ez a gondolat ismét megvillant elmém-ben, amikor az üdvözlő beszédet hallgattam. Az ünneplő közönség elismerését erős tapssal fejezte ki Attila Testvéreinkkel szemben.

Ezt az üdvözlőt egy szóló ének követte, Petre Gáborné által.

Ezután következett egy tartalmas tanítás angolnyelven, amit Rev. Holcomb John E., a benton harbori Első Bapt. Gyülekezet lelkipásztora tartott.

Egy közösének éneklése után At-

tila nővér bemutatta a watervlieti vendégeket, kik szép számban jelentek meg az ünnepélyen. Bemutatta az intézet házi orvosát és a temetkező intézet tulajdonosát is. Jólesett látni ez ünnepélyen Tatter Gusztáv Testvért Chicagoból kedves nejével s fiát Dr. Henry Tattert is, kik részt követeltek maguknak a jubileumi ünnepségből. Ők is be lettek mutatva.

A bemutatások után Stumpf Árpádné nővér emelkedett szólásra s a Női Szövetség s valamint az Aggmenházat alapító, illetve kezdeményező bridgeporti Nőegyesület nevében üdvözölte az ünneplő közönséget. Stumpf nővér a Női Szövetség tiszteletbeli elnökönje.

Az ünnepi szónok Rev. Konec Emil lelkipásztor volt, ki magyar nyelven tartott beszédet a 90 zsoltár 12 verse alapján rövid, de épületes beszédet. A hangsúlyt az ige alapján arra tette: "Ne az érdekeljen minket annyira, hogy milyen rövid, vagy milyen hosszú a mi földi életünk, hanem inkább az, hogy milyen tartalmas és hogy több helyes élet legyen a mi esztendeinkben. "Taníts meg minket . . . hogy bölcs szívvel járjunk."

Mikor Aggmenházunk nehéz helyzetben szenvedett a 30-as években, Kontz Testvérünk chicagói lelkész volt s elnöke bizottságunknak. Mint olyan, akinek vállaira felelősség hárult, nagyon sokat segített ügyünknek. Ott volt a régi központi épület megépítésénél kalapáccsal kezében. Senkit nem illetett meg jobban az, hogy ünnepi szónoklatot tartson, mint őtet. Noha angolnyelvű gyülekezetet szolgál Birmingham, Mich. államban s amugyis nagyon elfoglalt ember a detroiti lelki közösségben, mégis szakított időt magának s családjával együtt velünk ünnepelt. Itt e helyen mondunk neki köszönetet áldozatáért.

Aggmenházunkhoz üdvözlő táviratok és levelek érkeztek, melyeket Balla elnök olvasott fel az ünneplő közönség örömeire. Szép üdvözlő távirat érkezett Tarnócy Árpád urtól, ki az Evangéliumi Hirnökünk nyom-

dájának tulajdonosa, melyben nemcsak üdvözlőt küldte Szövetségünknek és Aggmenházunknak, hanem Istenünk minden jó áldásait is kívánta közös munkálkodásunkra. Ugyancsak jött egy szép távirat Révész László prédikátortól, ki az Aggmenházunk első alapító gondnoka is volt — most californiai lelkipásztor — ki szintén Urunk áldását kérte Aggmenházunkra 30 éves jubileuma alkalmából. Köszönettel vettük az üdvözlőket és jókívánalmakat.

Még csak annyit az ünnepélyről, hogy a szép nagy verandát az amerikai és a koronás magyar zászlók diszítették és sok virágcsokor, amit a helybeli üzletek ajándékoztak Aggmenházunknak. DE AMI MÉG ENNÉL IS SZEBB ÉS MEGKAPÓBB VOLT AZ, HOGY A HOSSZU FOLYÓSÓN SZÉKEKBEN ÜLTEK ÉS — NÉMELYEK OTT JÁRKÁLTAK — AGGMENHÁZUNKBAN LAKÓ TESTVÉREINK, AKIK KÖZÜL TÖBBEN MÁR ÉVTIZEDEK ÓTA ÉLNEK INTÉZETÜNKBEN. Ugy tűntek fel nekem a zászlók és virágcsokrok mögött mint egy-egy szál rózsája Szövetségünknek. Minden áldozatot óérettük hoztunk meg. DE MEG KELL IRNOM AZT IS, HOGY MUNKÁNK MÉG NINCSEN BEFEJEZVE. Magukra hagyatott agg testvéreink továbbra is felénk tekintgetnek. Támogassuk több Aggmenházunkat!

A zárás után ugyancsak az udvaron szép rendben megterített s élelemmel jól megrakott eledellel táplálkoztunk s kedves társalgásban töltöttünk még egy kevés időt. Azután a legtöbben távoztunk.

Itt e helyen is köszönjük Attila Testvéreinknek a kedves vendéglátást s azt az áldozatot, amit az Aggmenház 30 éves jubileuma alkalmából hoztak meg. Köszönetet mondunk mindazoknak, akik valamiben is segítettek széppé, kedvessé tenni ezt az ünnepélyt. Köszönjük a jubileumi bizottság áldozatos munkáját is, de főként mindent köszönünk a MINDNYÁJUNKAT MEGSEGÍTŐ ATYÁNKNAK, ISTENÜNKNEK.

(Emeritus) Petre M. Adalbert.

Evangeliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Rev. PETRE M. Adalbert
955 Merrill Ave., Lincoln Park, 25.,
Michigan

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
\$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldendő:

Mr. JOHN SZÁSZ

1619 Edward Ave., N. W. Canton 5,
Ohio

A SZERKESZTŐ ROVATA

A detroiti konvenciók. — Detroitban mindig szép konvencióink voltak. Jól emlékszem az elsőre, amit Rev. Shilling Testvérünk idejében tartottunk 1919-ben. Akkor még a gyülekezetnek temploma a Thaddeus utcában volt. Azért emlékszem élénken erre az évi nagygyűlésre, mert akkor még egészen fiatal lelképásztor voltam Chicagóban s annak a történelmi gyülekezetnek voltam képviselője ezen a konvención. Azért is, mert egy felolvasást is kellett tartanom erről a témáról: AZ EGYHÁZ ÉS A TÁRSADALOM. Ezen a gyűlésen sok áldásban volt része a szép számban összegyűlt baptista testvéreknek.

A második konvenció 1930-ik évben volt Rev. Dulity Miklós pásztorokodásának idejében. Akkor én Gary, Ind.-ban a Révy Testvér s az általam szervezett és megalapított gyülekezet vezetője voltam. Jól emlékszem a szép konvencióra s az akkori Testvéreink nagy szeretetére és áldozatára, amit mutattak a delegátusokkal és vendégekkel szemben. Soha nem felejttem el azt a napot, amikor a konvenció befejezése után kirándultunk a Palmer Parkba, ahol Fanchali Testvéreink vendégei voltunk és székelty góbé módra puliszkát főztünk és kürtöskalácsot sütöttünk a szabadban, mihez Fancsali Testvéreink gondoskodtak jó csirkepaprikásról is. Erről a konvencióról lelkileg felüdülve tértem haza munkaföldemre, s nagyobb lelkierővel láttam hozzá a munkához.

A harmadik konvenció 1939-ben volt, melynek házigazdája már magam voltam. Abban az évben fejeztük be a detroiti szép templomunk újjáépítését s az újonnan épített szép templomban fogadtuk a Szövetség 32-ik konvencióját. Ez a konvenció abban különbözik a többi konvenciótól, hogy Magyarország és Románia is képviselve volt azon. A magyarországi baptista missziót Dr. Udvarnoki Béla és Rev. Baranyai Mihály képviselték és a romániai magyar bapt. missziót pedig Dr. Biró és Rev. Balla; Balla György Testvér édesapja és Rev. Molnár Károly. Ezek a kedves vendégek és delegátusok nagyszerű előadásaikkal gazdagították a konvencióra nagy számban összeseregülő népet. Azért is nevezetes ez az évi nagygyűlés, mert a Női Szövetség ezen a konvención adósságmentesítette Aggmenházunkat.

Az 1954 június 23-27-ig megtartott konvenció nem volt olyan népes mint a többi. Nem voltak külföldi vendégeink sem, de az erkölcsi és lelki értékekben nem maradtunk hátra a többinél. Az előadások ezen is értékesek és kedvesek voltak. Átléhettem érezni, hogy Isten jelen volt és áldotta népét, amit nem minden konvención lehet érezni. Én csak mint megfigyelő és nem előadó voltam ezen, s mint olyan jobban megállapíthattam ennek a nagygyűlésnek a szellemét. Itt, ott még sok javítani való van s jól is van úgy, mert ha nem volna, akkor tökéletesek volnánk s megszűnne a fejlődés és haladás életünkben. Arra azonban erősen kell vigyázni és törekedni a jövőben, hogy nem az emberi akarat, hanem az isteni vezessen, mert ha emberi erővel és okoskodással próbáljuk Isten országát építeni, akkor nemhogy nem építhetünk semmit, hanem amit építettünk a multban, azt is veszélyeztetjük emberi oktalanságainkkal. Isten országát csak alázatos, önzetlen emberek építhetik az Isten Lelkének vezetése mellett. Mihelyt az ádám öreg természet vesz erőt rajtunk s az emberi indulatok diktálnak és vezetnek, Isten Lelke távozik az olyan közösségtől.

Megfigyelésem az, hogy az ádám természet ezen a gyűlésen is jelentkezett, de hála Istennek a lélek gyümölcseivel meggyőztük azt.

Delegátus és vendég Testvéreim: Hazaérkeztek erről a szép és áldásos konvencióról. Ne felejtsetek el a közös határozatainkat! Ne felejtsetek el azokat a lelki utasításokat, amit az Isten Lelke tolmácsolott szolgáin keresztül. Az egész nagy világ veszélyben van s nincs semmi más megtartó erő és hatalom, csak AZ ISTEN SZERETETÉNEK HATALMA. Képviseljük ezt saját gyülekezeti körünkben. Hirdessük az ISTEN HATALMÁT, ami az Evangelium Tegyük bizonyosságot mindenütt, ahol élünk a Megváltó Krisztus szeretetéről és nagy irgalmáról. Vezessünk lelkeket az Ur Jézus Krisztushoz, hogy ők

is velünk együtt boldogok legyenek. Ez a mi fontos feladatunk s ha nem menthetünk lelkeket, NEM ÉRDEMES KONVENCIOKAT TARTANI. A LÉLEKMENTÉS A FŐCÉLJA A KERESZTYÉNSÉGNEK. E NÉLKÜL LÉTJOGOSULTSÁGUNK NINCSEN.

Segítsen mindnyájunkat az Ur Isten ebben az évben, hogy a gyakorlati életünkben értékesítsük azokat, amit Isten a konvención adott s azokat, amit Urunk ott-hon mindenkinek gyülekezetében ad hét-ről-hétre, vasárnapról vasárnapra.

NYILVÁNOS KÖSZÖNET

Major Mihály tv.ék ezuton is óhajtják megköszönni úgy a nőegyletnek, mint az ifju-asszonyok egyesületének azt a szép ünnepséget és ajándékot, amivel meglepték őket New Brunswickről Campbell-be való költözésük előtt. Ugyanakkor köszönetüket fejezik ki azért a szép ajándékért is, amit a volt gyülekezetük nevében Rev. Gazsi István tv. nyújtott át részükre a június 20-ikán tartott délelőtti istentisztelettel kapcsolatban. Kivánják, hogy az Ur pótolja mindenki szívesességét.

De méltányolják Major tv.-ék azt a meglepetésszerűen tervezett búcsünnepséget is, melyet azonban le kellett fujni, melyre hivatalosak voltak a környéki gyülekezetek is. A lefújás azért történt, mert közben arról értesült a gyülekezet, hogy Major tv.-ék a kitűzött időben Campbellben fognak szolgálatot teljesíteni akkor még, mint vendégek.

Kivánják az Ur áldását úgy a gyülekezetre, mint új vezetőjére!

Major tv.-eink sajnálatukat is kifejezik itten azért, hogy nem bírtak megjelenni a detroiti konvención, mivel éppen azon a héten kellett költözniük. Egyben méltányolják azoknak érzését, akiknek hiányoztak azon az egyébként nagyon áldásos testvéri találkozáson és fontos összejövetelen. Hiszen Urunk kegyelméből és volt gyülekezeteik megbízásából rendszeresen jelen szoktak lenni évtizedeken át.

Testvéreink új címe egyelőre:

Major Mihály, 154 Regent St.,
Campbell 11, Ohio

SZILÁRD, MEGBIZHATÓ
demokratikus betegsegélyző és
életbiztosító társulat, amelyhez
mindenki bizalommal fordulhat

RAKÓCZI
SEGÉLYZŐ EGYLET

624 Bostwick Avenue
BRIDGEPORT, CONN.

AKIK ELMENTEK

MEGHALT
JÁMBOR LAJOS

Megdöböntő hír érkezett New York városából, mely azt a szomorú esetet adja tudtunkra, hogy Jámbor Lajos festőművész e földi életből a szebb hazába költözött. Testvérünk nemsokára volt beteg. Hirtelen jött a betegség és ugyancsak váratlanul a halála New York egyik kórházában.

Jámbor Testvért az amerikai magyar baptista körökben nemsokára ismerték, de annál nagyobb ismerettségnek örvendett a magyarországi baptista testvéreink között. Vezető szellem volt Testvérünk. Egy időben évekig a Baptista Semináriumi igazgatóságának elnöki székét töltötte be. A naputcai gyülekezetnek, Udvarnok Andrást Testvérünk idejében nem csak hűséges tagja volt, hanem egyike a nagy gyülekezet vezetésének.

Szép nevet szerzett magának Budapesten, sőt az egész országban nagy művészi tehetséggel. A főváros szívében volt lakása és műterme, ahol alulírott többször tett látogatást s hol magyarországi látogatásom ideje alatt engem vendégül fogadtak. Soha nem felejttem el azt a testvéri szeretetet, szívességet s azt a kiszolgálást, melyben alkalmazottaikkal engem részesítettek. Jámbor Testvére nem csak a neve volt Jámbor, hanem nevét jellemzőre is bátran vonatkoztathatjuk. Jámbort Istenfelő keresztyén embernek ismerte Budapesten mindenki és annak ismertem én is.

1923-ban jött családjával Amerikába. Itt is, mint magyarföldön festészettel foglalkozott s rövid időn belül itt is kitűnő munkájával és finom egyéniségével megnyerte az emberek tetszését annyira, hogy az Amerikai Festőművészek Ligája őt elnökének választotta, mely tisztséget haláláig viselt.

Gyászolják hűséges felesége, özv. Jámbor Lajosné, született Csoplyák Ibolya, leánya: férjezett Sziklainé és családja, fia: Lajos, Attila Tivadar és családja, Csopják Kornél és családja s Magyarországon a kiterjedt rokonság.

A jóságos Isten vigasztalja a magára maradt özvegyet, gyermekeit és a kiterjedt nagy család tagjait.

Isten veled Jámbor Lajos Testvérünk. Hitünk szerint lesz egy boldog nap, amikor viszont láthatunk.

—Petre M. Adalbert.

Hány evangélium van? Öt. Hogyan lehetséges ez? Egészen egyszerűen. Első a Máté, második a Márk, harmadik a Lukács, negyedik a János írása szerint való, ötödik pedig az, amelyiket nekünk kell — élni.

REV. BOTKA JÓZSEF

A Los Angelesben lakó magyar baptisták nagy részvéte mellett, június 19-én temettük el Rev. Botka József volt prédikátor testvérünket. Gyönyörű virágerdő vette körül ravatalát, s ezek által fejezték ki sokan részvétüket.

Gyászbeszédet mondott magyarul, Rev. Schmidt Henry testvér, az Immanuel Magyar Baptista Egyház lelkipásztora. Az angol gyászbeszédet pedig Revák István testvérünk, az elhunyt násza mondotta. Rev. Honesco Gyula testvérünk az Amerikai-Magyar Baptista Egyház lelkipásztora vezette a gyász tiszteletet, és búcsúztatta el a halottat feleségétől, gyermekei-

REV. BOTKA JÓZSEF
1878—1954

től, valamint városunkban levő két magyar baptista gyülekezettől, az Amerikai Magyar Baptista Szövetségtől, annak prédikátoraitól, közeli és távoli rokonaitól és sok barátaitól. A nagyrabecsült halott, Rev. Botka József testvérünk 1878. január 28-án Csongrád megye, Hódmezővásárhelyen született. Prédikátori előkészületét az Amerikai Magyar Baptista Semináriumban nyerte. Lelkipásztori pályafutását a Trentoni Magyar Baptista Egyházban kezdte meg. Azóta több mint negyven éven keresztül pásztorokodott Buffalo, Elyria, South Norwalk, New Castle és Carteret városokban.

Fiatalabb korában tevékeny részt töltött be a Magyar Baptista Szövetségben, amelynek több mint tíz évig pénztárosa volt. A Watervliet, Michiganban levő Aggmenházunknak életében és történetében nagy szerepet játszott. Intézetünk legnehezebb idejében nyolc évig főgondnoka és adminisztrátora volt. Bármerre vitte az élet sorsa, testvérünk szívós kitartással, megalkuvás nélkül szolgált az Urat, a lelkimentés nemes munkájában. Mindenütt, ahol szolgálatot tett, kiérdemelte a tiszteletet nemcsak a gyülekezet tagjaitól, hanem más vallásfelekezeti tagok és lelkészeketől is. Mindenki nagy elismerésben részesítette őt, mint olyan lelki munkást, akinek ajkáról az elismerés és dicséret hangzott el mindenkiel szemben. Ezt nemcsak akkor tette, mikor sorsa jó volt, ha-

nem, mint hajdanában Jób, a legnagyobb megpróbáltatások közepette is, azt mondta: "Az Uré a dicsőség". Ez a gyönyörű kifejezés testvérünk kedvenc kijelentése lett. A megpróbáltatások hosszú sorozata sem rendítette meg hitét, s nem veszítette el lelkesedését, még akkor sem, mikor két év alatt négy szemoperáción kellett neki átmenni, amelyek iszonyatos fájdalmakkal végződtek. Botka testvérünk nem törődött a szenvedésekkel, előtte a legfőbb volt a lelki munka előmenetele. Nem kiemelte sem szemét, sem egészségét, hanem hozzáfogott lelkipásztori hivatását végezni, és hű volt hivatásához mindaddig, míg egészsége megengedte. Azonban az idő elérkezett, hogy felmondja hivatását, melyet akkor Cartereten folytatott, és hivatalosan befejezte a lelki munkáját. Nyugalomba vonult 1951 november havában, mely után Los Angelesben telepedett le Botka testvérnővel és Lajos fiával. Itt egy rövid néhány hónap után súlyos beteg lett, és azóta orvosi kezelés alatt volt szüntelen. Betegsége gyógyíthatatlannak bizonyult, és az Isten irgalmából hazaszólította a fájdalmas testből kedves halottnak halhatatlan lelkét. Gyászolják: felesége, Botka Juliska, kivel több mint negyvenkilenc évet élt; gyermekei: Hajdu Erzsébet, Woodard Ilonka, Kish Juliska, Balogh Irénke, Pető Idus, Botka József ifj. és Botka Lajos.

A temetkezési kápolnában megtartott gyászszertartás után az Inglewood Park temetőben helyeztük örök nyugalomra, ahol Gyulai Sándor testvérünk ismertette Rev. Botka testvérünk tevékenységét a Verhovay Együletben, és azután Rev. Révész László testvér beszélt az igékből röviden. A temetésen mind a két testvér gyülekezet nagy számban vett részt, akik őszinte részvétüket fejezték ki a gyászolókkal szemben. Isten veled Botka József testvérünk, az Urnak hű harcosa, te elmentél, mi pedig még egy időre itt maradunk a viszontlátás biztos tudatában!

—Honesco Gyula.

MÉZ MÉZ MÉZ TISZTA SZINMÉZET

rendelhet KOCSIS IMRE michigani méhésztől, aki 1908 óta termel mézet!

5 fontos bádoggannával: \$1.50
A szállítást a rendelő fizeti!

Cím: E. KOCSIS

25188 Telegraph Rd.
FLAT ROCK, MICHIGAN

SUNDAY SCHOOL CORNER

EVANGELISM AND THE SUNDAY SCHOOL

Judge Crane of the New York Supreme Court said some time ago: "A church that is not alarmed by the absence of its children is not worthy of perpetuation; indeed, she is only worthy of slow death which is her sure fate".

The family pew has largely passed. It has gone out of style. I can remember when we had our family pew and we were together every Sunday in the worship service. However, even in my time that tradition began to break down. We then had a class pew, in which as intermediates we sat together as a class. This however, was just an expediency to attempt to stem the tide of that day, in which there was an exodus from the church as soon as the Sunday School session was over. The group in Sunday School is very often a different group than that found in the church service. So today children are not only deprived of worship in the home, with the disappearance of the family altar, and in the school, but also in the church.

In the minds of some, Sunday School is a fair substitute for the worship service. This idea needs to be changed because church attendance is important. It is the first step toward successful evangelistic effort, as worship and personal work need to go hand in hand. The church needs to make a definite effort toward the salvation of the child if she is to live and grow and continue to perform her Godgiven task. One of her greatest agents for this task is the consecrated and trained teacher.

The parent can have a vital part in leading the child to Christ. The pastor has an important part in the process. But the teacher has the greatest opportunity of any. It has been said that "when it comes to winning souls in the Sunday School the pastor is across the street, the superintendent is at arms length but

the teacher is face to face". The teacher is closest to the child, and with him or her is the greatest opportunity for evangelism. Therefore, preparation and training are of the utmost importance. The teacher must have a call of God to the task, be able to win the affection and love of the child, but be able to share with him the things of utmost importance.

There are at least four contacts that a teacher can have with her pupils that can help in leading to a decision for the Lord Jezus Christ:

1. Class contacts. She must approach the pupil as a friend and a companion. She must know him personally through observation and conversation. An opportune time for this is when the pupils are assembling. We should not have to say that therefore, the teacher should be the first one in her place on Sunday morning.

2. Prayer contacts. No souls were won without prayer. Note the history of the New Testament church, realizing that it had as its aim the winning of souls. It only accomplished this in the measure that it was a praying church. Go through the book of Acts and notice the place that prayer and prayer meetings had in the lives of the apostles. Pray for your pupils. Have a prayer list of all your unsaved pupils, and pray daily for them by name. Pray with your individual pupils when opportunity presents to be alone with them, rather, then in public which might be a source of embarrassment to him.

3. Social contacts. In times of sickness the teacher has a wonderful opportunity for visiting with the child in the home. Not only will the child appreciate the attention and have a feeling of importance but there is apt to be more time to talk with him than under many other circumstances.

By participating with the pupil in recreational activities another opportunity is given for drawing closer to the child. Picnics, hikes, parties and such events present excellent moments together with the pupil.

4. Contact by correspondence. Use

special occasions and absences for an opportunity to correspond with the pupil. Let them know you are concerned for them by remembering birthdays, graduations, and special events.

Above all, the teacher needs to be tactful in personal contacts. There are times that it may be more helpful to refrain from speaking than to say the wrong thing. Clarence H. Benson tells of a boy who lost his mother to whom he was greatly devoted. He became bitter toward God and in an effort to forget the unhappy circumstances he ran away from home. Stopping one day at a farm house, to get food, he met up with a Quaker woman who was blessed with tact. Realizing that something was wrong, she got the boy's confidence and he poured out his story to her. Without remonstrating with him for his bitterness toward God she asked: "Dost thou love thy mother?" "Oh, yes" the boy declared very emphatically. He claimed to love his mother above anything else. "Well," said the Quaker, "thou wilt never see thy mother unless thou lovest Jesus." That was enough, for the boy never forgot those timely words and not long after he accepted Christ as his Saviour.

We are building for eternity and not for time. We need to give to children a spiritual vision for the making of a life is far more important than the making of a fortune. "They that be wise (teachers) shall shine as the brightness of the firmament; and they that turn many to righteousness as the stars forever and ever" (Dan. 12:3).

Yours for eternal values,

Eugene R. Abbott,
Huntsburg, Ohio

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE

készen áll éjjel és nappal

a magyarság szolgálatára!

Telefon: MEIrose 3075-3076

3929 Lorain Ave. Cleveland, O.

BEMUTATKOZÁS ÉS KÉRELEM

“Mindenek pedig ékesen és jórendben legyenek ti köztetek.”

Kor. I. 14:40

A fentidézett Bibliaverssellel kopogtatok be lelki testvéreimhez most azért, hogy tudtul adjam, miszerint a detroiti konvenció reám bízta az irodalmi pénz kezelését. Arra kérlek benneteket, legyetek segítségemre, hogy az ige szerint ezt a fontos megbízatást ékesen és jó rendben végezhessem el.

Valaki a konvención azt mondotta, hogy az irodalmunk Szövetségünk ütőereje. Ebben nagy igazság van. Ha ütőér, akkor élet is, mert élet csak ott van, ahol élet-erő létezik.

Hogy ékesen és jó rendben legyen nálunk az irodalmunk ügye, ahhoz szükséges, hogy Testvéreink és barátaink, akik lapjainkat olvassák, szívük ügyévé tegyék irodalmunkat.

Ha valaki véletlen elfelejtkezett volna utó- és előfizetését beküldeni, szíveskedjék azt mentől előbb rendezni. Én jól tudom, közöttünk alig van valaki olyan, aki nem akarna előfizetni, vagy hátralékát rendezni. Hogy némelyek megfélekeztek lapjainkról, az azért van, mert emberek vagyunk. Ennélfogva megfélekezünk sokszor a legfontosabb dolgokról. Pál apostolnak szavai azt jelentik ki, hogy a korinthusi Testvérek is elfelejtkeztek az ékességről és a rendről.

Nagyon kérlek drága Testvéreim, segítsenek nekem ezt a fontos és szép munkát ékesen és rendesen elvégezni, hogy amikor majd elmegyünk a jövő évi konvencióra, úgy számolhassak be munkámmal, hogy lapjainkra egyetlen egy hátralékos nincs.

Még arra kérek mindenkit, hogy amikor pénzt küldenek hozzám az irodalomra, jegezzék meg, hogy EVANGÉLIUMI HIRNÖKRE, vagy BIBLIA MAGYARÁZÓRA küldik. Ez fontos, mert tudnunk kell, hogy mennyi pénz jött be az egyikre és a másikra.

Minden pénzt nyugtázok és a nyugtán feltüntetem a lejáratú időt!

ATYÁM! Adjad, hogy minden egyes olvasója lapjainknak olyan igazán viselje szívén irodalmunkat, hogy amikor eltelik a konvenció év, legalább 100 új előfizetője legyen lapjainknak!

Kolossé 2:5 versével zárom soraimat.

Szeretettel Testvéretek az Ur Jézusban:

Szász János,
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

FIGYELEM! — FIGYELEM!

MINDEN IRODALMI PÉNZ SZÁSZ JÁNOS PÉNZTÁROS CIMÉRE KÜLDENDŐ, kinek pontos címe: 1619 Edward Ave. N. E., Canton, Ohio.

HONNAN ERED AZ ÉLETERŐ?

Kutató ásatások alkalmával a tudósok találtak egy háromezer éves sirböltöt, melyben egy Tutankemen nevű egyiptomi fáraó holtteste pihent. A hír szerint a tudóbajos fiatal fáraó holtteste mellett egy edényben találtak borsó szemeket is, amit valószínűleg a pogányhit szerint a megholt király eledelére helyeztek el a sirboltban. Ezekből a borsószemekből egy dán mérnök magával vitt egy néhányat Svédországba. Itt egy kertész elvetette ezeket a háromezer éves borsószemeket és kikeltek, gyönyörű virágot hajtottak és dusan gyümölcsöt teremtek.

Gondoljuk meg jól, hogy amikor ezeket a borsó szemeket a sirban elhelyezték, a Krisztus születésétől még több mint egy ezer esztendő választotta el a világot. Ha meggondoljuk, hogy azóta rombadőltek világbirodalmak, emberek által csinált istenek multak el; világhódító utjára indult a keresztyénség és, hogy az emberiségnek tulajdonképpen történelme csak azóta játszódik le az idők színpadán; ha meggondoljuk, mi minden mult el azóta nyomtalanul a világon. Tengerek száradtak ki, hegyek omlottak össze. Városokat és országokat söpört el a mulandóság szele. Emberfajok hanyatlottak alá mindörökre, de ezekben a borsószemekben még mindig megmaradt a termő élet, a szunnyadt isteni őserő, a folytatódás örök csirája. Ha meggondoljuk ezeket, akkor újra és újra le kell borulnunk Isten felfoghatatlan nagysága előtt, aki az örökéletet a borsószemekben is megmutatja az embereknek.

Istennek csodálatos és nagyságos dolgait az elfogulatlan szemlélő mindenben észreveszi; a testies érzelmű ember azonban nem veszi észre. De néha oly különös dolgokat jelentet meg az Isten, mely fölött so-kan gondolkodóba esnek. Ilyenek az említett háromezer éves borsó szemek. Ennyi éven át kötözve voltak bennük az életcsirák. Ezek aztán a kertbe ültetve új életet nyertek. Föltámadtak egy új életre. De mi az életcsira? kérdezheti valaki. Feleletül röviden csak ennyit: Az ember-

ben a szellem-lélek, állatban az állati lélek, és a növényben a növényi lélek, vagy élet.

Az ember meghal. Teste a földbe jut, de szellem-lelke megmarad és ha hitéletet élt, dicsőséges szellemi testben jelenik meg egykor az ítélet napján az Isten előtt.

Pál apostol egykor azt mondotta az Athénbelieknek: “Az Isten, aki teremtette a világot és mindeneket . . . emberek kezétől is nem tiszteltetik, mintha valamiben szűkölköd-
nék, holott ad mindenkinek életet, leheletet . . . mert Ő általa élünk, mozgunk és vagyunk; miképpen a ti prófétáitok közül is mondták némelyek: Mert az Istennek nemzetei is vagyunk.” Apt. Csel. 17:24, 25 és 28 v.

Ő, az Isten, ki nem idegen hozzánk, mert az ő ereje teremtett minket és Ő tart fenn minket. Ő általa lettünk, vagyunk és leszünk! Ő ismeri gondolatainkat és érzelmeinket. Ő előtte titok nincsen. Még közelebbről is érintett minket az Ő végtelen szeretetével, mert teremtvő szava emberi testet öltött az Ur Jézus Krisztusban, hogy az Ő váltsága és testének a keresztfán kiömlött vére megtisztítsa lelkeinket minden bűntől és a hit és megtérés által alkalmassá tegyen minket a mennyei dicső világba való új életre. Amiként pedig a földi dolgoknak megvannak az alkotási szabályai, így a meny-nyeiknek is meg vannak.

Testvéreim, dicsőítsük az Istent és adjuk át magunkat neki még jobban, hogy szent szellemének ereje megvilágítsa értelmünket és életpályánkat, mert ha a jó Isten a növény világban a kis borsó szemecskében ilyen csodálatos életerőt helyezett el, mely ezredek után is új életre támadt, akkor mennyivel inkább mi emberek, Isten legcsodálatosabb teremtményei, halálunk után föltámadunk egy dicsőségesebb életre. Akik pedig nemhisznek igazán a Krisztusban, feltámadnak az örökké tartó kárhozatra!

A GYUJTOGATÓ FIA

Irta: CSOPJAK Attila

(Ötödik folytatás)

Nem mert lehajolni utána s gondolkodott. Egyszerre eszébe jutott, hogy hátha a bibliában volt. Felvette a könyvet s lapjai között csakugyan talált még többet is. Felszedte möhön az egészet és csak akkor sikoltott örömeiben, még pedig oly nagyot, hogy bátyja háznépe mind befutott.

— Nézd, nézd! — kiáltott bátyja felé — boldogult Mihályom megmenett bibliájában pénzt találtam. Ez a gyermek leverte a mestergerendáról s ekkor a bankók kihullottak belőle.

— Az ám, — válaszolta a bátyja — s minekünk nem jutott eszünkbe belenézni halála után.

— Hogy nem említette halálos ágyán?

— Elfeledkezett róla, a veszedelem és kinok kizavarták fejéből. No de hála Istennek, hogy megvan, idejében jó; jó volna tizszer annyi.

— Bizony idején jó — mondá az özvegy, örömeiben könnyeket hullatva — három éjjel nem tudtam aludni a gondtól. Itt van az ősz dereka, gyermekeimnek sem külső ruházatjuk, sem fehérneműjük nincsen, odaégett minden, mert a padláson valónak kiterítve holmijaink a szerencsétlen éjszakán. Élsládám szintén üres, apró marháim kivesztek, zsiradékra egy ma'acom sincsen, jaj mihez is fogtam volna most inséges özvegységemben, ha a jó Isten meg nem emlékezik rólam.

A hír gyorsan szétfutott a faluban s így tudta meg Pista is, milyen re-

mekül sikerült terve. Még azon nap átadta a néma gyerekek jutalmul a zsemlyét s ráadásul melléje egy szép gyermekostort.

Régen nem aludt Pista oly édesen, mint emez éjjel. Álmában látta atyját, ki hozzájött, nem eltorzult arccal, mint máskor, hanem szeliden s megcirógatta fejét. A következő napokban újra munkába állott, újra dolgozott úgy, mint előbb. Szakmányos társai korholták, hogy keveset törődik egészségével, tulfeszíti erejét, fukaron összerakosgatja krajcárjait, mintha bizony legalább öt nevetlen gyermekre kellene keresnie, pedig hát sem kicsinyje, sem nagyja. Csak ő tudta, kinek az öt árvájára kell fáradnia s hogy ő ha nyíltan nem is, de titokban valóságos gondozó atyjok.

A töltés-építés még négy hétig tartott, szerencsére bevégezték, mert a legény tovább ki nem bírta volna. Lesoványodott, tenyerének bőre meg vastagodott és szétpattogzott az erős munkától.

Odahaza korcsmáros gyámja kérdőre vonta őt, mit keresett tiz hét alatt? Ő egy szűrt mutatott elő, ami legfeljebb tiz forintot ért, egyébről nem tudott beszámolni.

— Hát készpénzt nem takarítottál meg? — kérde őt Áron.

— Azt is egy keveset.

— Lássam hát.

— Nincs nálam mind.

— Mert elköltötted ugy-e? Hajfiam, másképen kell ám gazdálkodni, juthatott volna keresményedből egy pár forint a takarékpénztárba is, de te szereted a torkodat s alkalmasint a szép muzsikaszót; nem eb-

ből él az ember, jó nézni a hátsó ke-
rékre is, elmaradhatott volna a di-
nomdánom farsang napjaira, akkor
van annak ideje.

Hagyta őt beszélni a legény s nyugodtan hallgatta a meg nem érde-
melt pirongatást. Az itélt a maga
eszejárása szerint, őt pedig ítélte sa-
ját lelkiismerete.

Nem mondhatta azonban, hogy lelkiismeretén kívül nem lett volna más jó barátja. Az a néma gyermek őt leste mindenütt s hozzáfurakodott, mihelyt szerét tehetette; úgy megszerette, hogy teljesítette volna minden parancsát, ha mindjárt tűzbe, vízbe kellett volna is ugrania.

Atyja nagy lajbiját viselte magán a gyermek, mely térdén alul ért s kezén háromszorosan kellett felgyűrni az ujjakat.

(Folyt. köv.)

MEGUJITOTTA MÁR ELŐFIZETÉSÉT?

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

AZ AMB. SZÖVETSÉG pénztárnoka:

Rev. Gabriel PETRE
3508 Chatham Ave.
Cleveland 13, Ohio

MENHÁZ ÉS ÁRVAÜGYI pénztárnok:

REV. FRANK VER
2800 Fairway St.
Dayton, Ohio.
Phone: Res.: OXmore 1006;
Bus.: MELrose 3581

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:

JOHN SZÁSZ,
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

NŐI SZÖV. PÉNZTÁRNOK:

Mrs. Helen ZIH
Franklin Rd., Colonial
Gardens
New Brunswick, N. J.

A VAS. ISK. SZÖVETSÉG pénztárosa:

Mrs. Mary SCHMATZ
57-18 — 162th Street
Flushing, L. I. New York

TRACTATUM (Hitéleti értekezés) TRACTATUM!

Ahogy közhasználatban nevezzük: "Tracta"

Szövetségünk kiadásában a következő "tracták" jelentek meg:

1. Négy dolog, mit Isten akar veled közleni. — 2. Hang a sirból. — 3. Kicsodák a baptisták? — 4. Jöjj haza! — 5. Hová? ... Merre? — 6. Mi fehérebb a hónál?

Minden röpcédulának az első oldalán van egy érdeklődést keltő kép, egynek kivételével. A nyomtatvány darabja: 1 CENT! Megrendelhető ezen cimeken:

Rev. John S. Petrusan 357 Alpine St., Perth Amboy, N. J. és Rev. Gabriel Petre 3508 Chatham Ave., Cleveland 13, Ohio.